

Generalna skupština

Distr.: General
23. januar 2014.

Šedesetosma sjednica
Tačka dnevnog reda 69 (b)

Rezolucija usvojena od strane Generalne skupštine

18. decembra 2013. godine

[*nakon izvještaja Trećeg Komiteta (A/68/456/Add.2)*]

68/171. Nacionalne institucije za promociju i zaštitu ljudskih prava

Generalna skupština

Pozivajući se na svoje prethodne rezolucije o nacionalnim institucijama za promociju i zaštitu ljudskih prava, od kojih je najnovija rezolucija 66/169 od 19. decembra 2011. godine, i rezolucije Komisije za ljudska prava i Vijeća za ljudska prava u vezi nacionalnih institucija i njihove uloge u promociji i zaštiti ljudskih prava, od kojih su najnovije rezolucije Vijeća 20/14 od 5 jula 2012 godine i 23/17 od 13 juna 2013 godine,

Pozdravljajući rapidni porast interesa širom svijeta u stvaranju i jačanju nezavisnih, pluralističkih nacionalnih institucija za promociju i zaštitu ljudskih prava,

Pozivajući se na načela koja se odnose na status nacionalnih institucija za promociju i zaštitu ljudskih prava (Pariški principi), i pozdravljajući dvadesetu godišnjicu usvajanja Principa,

Potvrđujući važnu ulogu koju takve nacionalne institucije igraju i koje će nastaviti da igra u promociji i zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda, u jačanju učešća i vladavine prava, kao i u razvoju i jačanju javne svijesti o tim pravima i slobodama,

Pozivajući se na svoje rezoluciju 67/163 od 20 decembra 2012 godine o ulozi ombudsmana, medijatora i drugih nacionalnih institucija za ljudska prava u promociji i zaštiti ljudskih prava,

Prepoznajući važnu ulogu Ujedinjenih nacija, posebno Ureda visokog komesara Ujedinjenih nacija za ljudska prava, u pružanju pomoći razvoju nezavisnih i efikasnih nacionalnih institucija za ljudska prava, rukovđenih Pariškim principima, i također, u tom smislu, uviđajući potencijal za osnaženu i komplementarnu saradnju između Ujedinjenih nacija, Međunarodnog koordinativnog komiteta nacionalnih institucija za promociju i zaštitu ljudskih prava (ICC) i nacionalnih institucija za promociju i zaštitu ljudskih prava,

Pozivajući se na Bečku deklaraciju i Program akcije koje je usvojila Svjetska konferencija o ljudskim pravima 25 juna 1993 godine, i koja je potvrdila važnu i konstruktivnu ulogu nacionalnih institucija za ljudska prava, posebno u njihovom savjetodavnom svojstvu nadležnim organima i njihovoj ulozi u sprečavanju i otklanjanju kršenja ljudskih prava, u širenju informacija o ljudskim pravima i u obrazovanju o ljudskim pravima,

Potvrđujući da su sva ljudska prava univerzalna, nedjeljiva, međusobno povezana, međusobno zavisna i međusobno se dopunjuju, te da sva ljudska prava moraju biti tretirana na pošten i jednak način, na istoj osnovi i sa istim naglaskom,

Imajući u vidu značaj nacionalnih i regionalnih posebnosti i razne historijske, kulturne i vjerske pozadine, i da sve države, bez obzira na njihove političke, ekonomske i kulturne sisteme, imaju dužnost da promoviraju i štite sva ljudska prava i temeljne slobode,

Pozivajući se na program djelovanja usvojen od strane nacionalnih institucija za promociju i zaštitu ljudskih prava na svom sastanku održanom u Beču u junu 1993 godine u toku Svjetske konferencije o ljudskim pravima, na kojoj je preporučeno da aktivnosti i programi Ujedinjenih nacija treba da budu ojačani da bi ispunili zahtjeve za pomoć od strane država koje žele da uspostave ili ojačaju svoje nacionalne institucije za promociju i zaštitu ljudskih prava,

Uzimajući u obzir sa zahvalnošću izvještaje Generalnog sekretara o nacionalnim institucijama za promociju i zaštitu ljudskih prava i o procesu koji trenutno koristi Međunarodni Koordinacioni Komitet nacionalnih institucija za promociju i zaštitu ljudskih prava za akreditaciju nacionalnih institucija u skladu sa Pariškim principima,

Pozdravljajući jačanje u svim regijama regionalnu saradnju između nacionalnih institucija za ljudska prava, i napominući sa zahvalnošću kontinuirani rad Mreže afričkih institucija za ljudska prava, Mreže nacionalnih institucija za promociju i zaštitu ljudskih prava u Americi, na Azijsko-Pacifičkom Forumu nacionalnih institucija za ljudska prava i Evropske grupe nacionalnih institucija za ljudska prava,

1. *Uzima u obzir sa zahvalnošću* izvještaj Generalnog sekretara i zaključake sadržane u njemu;

2. *Potvrđuje* važnost razvoja djelotvornih, nezavisnih i pluralističkih nacionalnih institucija za promociju i zaštitu ljudskih prava, u skladu sa Pariškim principima;

3. *Priznaje* ulogu nezavisnih nacionalnih institucija za promociju i zaštitu ljudskih prava u zajedničkom radu sa vladama kako bi se osiguralo potpuno poštovanje ljudskih prava na nacionalnoj razini, uključujući i doprinoseći praćenju akcije, prema potrebi, rezultata preporuka međunarodnih mehanizama za zaštitu ljudskih prava;

4. *Pozdravlja* sve važniju ulogu nacionalnih institucija za promociju i zaštitu ljudskih prava u podršci suradnji između svojih vlada i Ujedinjenih nacija u promociji i zaštiti ljudskih prava;

5. *Naglašava* vrijednosti nacionalnih institucija za ljudska prava, osnovanih i aktivnih u skladu sa Pariškim principima, u kontinuiranom praćenju postojećeg zakonodavstva i dosljednom informiranju države o uticaju tih zakona na aktivnosti branitelja ljudskih prava, uključujući i izdavanje relevantnih i konkretnih preporuka;

6. *Priznaje* ulogu koju nacionalne institucije za ljudska prava mogu igrati u prevenciji i rješavanju slučajeva represalija kao dijela podrške suradnji između njihovih vlada i Ujedinjenih nacija u promicanju ljudskih prava, uključujući i doprinoseći praćenju akcije iz preporuka izdatih od strane međunarodnih

mehanizama za ljudska prava;

7. *Također priznaje* da, u skladu sa Bečka deklaracijom i Programom djelovanja, pravo je svake države da izabere okvir za nacionalne institucije koje najbolje odgovara njenim posebnim potrebama na nacionalnom nivou u cilju promocije ljudskih prava u skladu sa međunarodnim standardima ljudskih prava;

8. *Ohrabruje* države članice da uspostave efikasne, nezavisne i pluralističke nacionalne institucije ili, ako već postoje, da ih ojačaju za promociju i zaštitu svih ljudskih prava i temeljnih sloboda za sve, kao što je navedeno u Bečkoj deklaraciji i programu djelovanja;

9. *Pozdravlja* sve veći broj država koje uspostavljaju ili razmatraju osnivanje nacionalnih institucija za promociju i zaštitu ljudskih prava, a posebno pozdravlja sve veći broj država koje su prihvatile preporuke za osnivanje nacionalne institucije u skladu sa Pariškim principima kroz univerzalne periodične preglede i, gdje je relevantno, ugovorna tijela i mehanizme za posebne postupke;

10. *Podstiče* nacionalne institucije za promociju i zaštitu ljudskih prava osnovanih od strane države članice da nastave da igraju aktivnu ulogu u prevenciji i borbi protiv svih kršenja ljudskih prava nabrojanih u Bečkoj deklaraciji i programu akcije i relevantnim međunarodnim instrumentima;

11. *Potvrđuje* da nacionalne institucije za ljudska prava i njihovi članovi i osoblje ne bi trebalo da budu suočeni s bilo kakvim oblikom represije ili zastrašivanja, uključujući i politički pritisak, fizičko zastrašivanje, uznemiravanje ili neopravdano ograničenje budžeta, kao rezultat aktivnosti preduzetih u skladu sa svojim mandatima, uključujući zaprimanje pojedinačnih slučajeva ili izvještavanja o ozbiljnim ili sistematskim kršenjima u svojim zemljama;

12. *Također priznaje* ulogu nacionalnih institucija za promociju i zaštitu ljudskih prava u Vijeću za ljudska prava, uključujući i univerzalni mehanizam periodičnih pregleda, u pripremi i praćenju, i posebnim procedurama, kao i sa ugovornim tijelima ljudskih prava, u skladu s rezolucijama Vijeća 5/1 i 5/2 od 18 juna 2007 godine i rezolucijom Komisije za ljudska prava 2005/74 od 20 aprila 2005 godine;

13. *Pozdravlja* jačanje mogućnosti za nacionalne institucije za ljudska prava u skladu sa Pariškim principima da doprinese radu Vijeća za ljudska prava, kao što je propisano u završnom pregledu dokumenta Vijeća u prilogu rezolucije Vijeća 16/21 od 25 marta 2011 godine kojeg je usvojila Generalna skupština u svojoj rezoluciji 65/281 od 17 juna 2011 godine, i ohrabruje nacionalne institucije za ljudska prava da koriste ove participativne mogućnosti;

14. *Također pozdravlja* doprinos nacionalnih institucija za ljudska prava u skladu sa Pariškim principima u radu Ujedinjenih nacija, uključujući i Komisiju o statusu žena, Konferenciju država potpisnica Konvencije o pravima osoba s invaliditetom, Otvorenu Radna grupu o starenju i tekući međuvladin proces Generalne skupštine na jačanju i unapređenju djelotvornog funkcioniranje sistema ugovornih tijela ljudskih prava;

15. *Potiče* nacionalne institucije za ljudska prava u skladu sa Pariškim principima da nastave da učestvuju i da doprinesu vijećanju o svim relevantnim mehanizmima Ujedinjenih nacija i procesa u skladu sa svojim mandatima, uključujući i razgovore o razvoju agende za period nakon 2015 godine.

16. *Traži* od Generalnog sekretara da se fokusira u svom sljedećem izvještaju Generalnoj skupštini o trenutnom učešću nacionalnih institucija za ljudska prava u skladu sa Pariškim principima u radu Skupštine i povezanim procesima, s ciljem da se istraži izvodljivosti omogućavanja nacionalnim institucijama za ljudska prava u skladu sa Pariškim principima da samostalno učestvuju u relevantnim UN mehanizmima i procesima

u skladu sa svojim mandatima i zasnovano na praksi i aranžmanima dogovorenim u rezoluciji Skupštine 60/251 od 15 marta 2006 godine, rezolucijama Vijeća za ljudska prava 5/1 i 5/2 od 18 juna 2007 godine i 16/21 od 25 marta 2011 godine i rezoluciji Komisije za ljudska prava 2005/74 od 20 aprila 2005 godine, istovremeno osiguravajući njihov najefikasniji doprinos;

17. *Naglašava* važnost finansijske i administrativne nezavisnost i stabilnost nacionalnih institucija za ljudska prava za promociju i zaštitu ljudskih prava, i ističe sa zadovoljstvom napore onih država koje su dale svojim nacionalnim institucijama više autonomije i nezavisnosti, uključujući i dajući im istražnu ulogu ili jačajući takvu ulogu, i ohrabruje druge vlade da razmotre poduzimanje sličnih koraka;

18. *Poziva* generalnog sekretara da nastavi da daje visok prioritet zahtjevima iz zemalja članica za pomoć u osnivanju i jačanju nacionalnih institucija za ljudska prava;

19. *Naglašava* važnost autonomije i nezavisnosti institucija ombudsmena, podstiče povećanje suradnje između nacionalnih institucija za ljudska prava i regionalnih i međunarodnih udruženja ombudsmana, ali i ohrabruje institucije ombudsmena da aktivno koriste standarde navedene u međunarodnim instrumentima i Pariškim principima kako bi ojačali svoju nezavisnost i povećali svoju sposobnost da djeluju kao nacionalni mehanizmi za zaštitu ljudskih prava;

20. *Pohvaljuje* visoki prioritet od strane Ureda visokog komesara Ujedinjenih nacija za ljudska prava da radi na nacionalnim institucijama za ljudska prava, ohrabruje Visokog komesara UN-a za ljudska prava, s obzirom na proširene aktivnosti koje se odnose na nacionalne institucije, da osigura da se sačine odgovarajući aranžmani i budu dodjeljena budžetska sredstva kako bi se nastavile i dalje proširile aktivnosti za podršku nacionalnih institucija, i poziva vlade da daju svoj doprinos kroz dodatna dobrovoljna sredstva za tu svrhu;

21. *Ohrabruje* sve mehanizme Ujedinjenih nacija za ljudska prava kao i agencije, fondove i programe za rad u okviru svojih mandata sa državama članicama i nacionalnim institucijama za promociju i zaštitu ljudskih prava u odnosu na, između ostalog, projekte u oblasti dobrog upravljanja i vladavine zakona, i u tom smislu pozdravlja napore koje poduzima Visoki komesar da razvije partnerstvo u podršci nacionalnih institucija, uključujući i tripartitno partnerstvo između Programa za Razvoj Ujedinjenih Nacija, Ureda visokog komesara i Međunarodnog Koordinacionog Komiteta nacionalnih institucija za promociju i zaštitu ljudskih prava;

22. *Pozdravlja* važnu ulogu Međunarodnog koordinacijskog komiteta, u bliskoj suradnji s Uredom visokog komesara, u pružanju pomoći vladama, kada se traži, za uspostavljanje i jačanje nacionalnih institucija za ljudska prava u skladu sa Pariškim principima, u procjeni usklađenosti nacionalnih institucija za ljudska prava sa Pariškim principima i u pružanju tehničke pomoći za jačanje nacionalnih institucija ljudskih prava, na zahtjev, s ciljem poboljšanja njihove usklađenosti sa Pariškim principima, te poziva države članice i druge aktere, uključujući i agencije Ujedinjenih nacija, da prate preporuke Pododbora za akreditacije Međunarodnog koordinacijskog komiteta, s ciljem omogućavanja nacionalnim institucijama za ljudska prava da u potpunosti budu u skladu sa Pariškim principima i u zakonu i u praksi;

23. *Ohrabruje* nacionalne institucije, uključujući i ombudsmana i institucije medijatora, da traže status akreditacije kroz Međunarodni koordinacijskog komitet;

24. *Ohrabruje* sve zemlje članice da poduzmu odgovarajuće korake da promovišu razmjenu informacija i iskustava o osnivanju i efikasanom radu nacionalnih institucija za ljudska prava i za podršku radu Međunarodnog koordinacijskog komiteta i svoje regionalne koordinacijske mreže u tom smislu, uključujući i podršku za relevantne programe tehničke pomoći Ureda Visokog komesara;

25. *Traži* od Generalnog sekretara da nastavi da pruža pomoć neophodnu za održavanje međunarodnih i regionalnih sastanaka nacionalnih institucija, uključujući sastanke Međunarodnog Koordinacionog Komiteta, u suradnji s Uredom Visokog komesara;

26. *Također traži* od generalnog sekretara da na sedamdesetoj sjednici Generalnoj skupštini podnese izvještaj o provedbi ove rezolucije.

*70. plenarna sjednica
18. decembar 2013.*